

El col·legiat i les seves responsabilitats fiscals

Un cop comença l'any, no només ens hem d'apuntar al gimnàs i al curs d'idiomes si no que també hem de començar a fer comptes pel que fa als impostos per tot allò que hem fet l'any passat. Per tant ja és hora de passar comptes amb la agència tributària i hisenda.

Adreçant-me sobretot a aquells col·legiats que desenvolupen la seva activitat professional pel seu compte, ja sigui com a persona física empresari o com a persona jurídica, ja sigui individual o sota forma societària, aquests tenen unes obligacions tributàries que han de complir. Aquest document només té l'objectiu d'orientar de forma inicial, ja que en molts casos el volum de feina obligarà als professionals a posar en mans de tercers especialitzats (assessors fiscals i gestors), tot el tema de la comptabilitat i la regularització de les obligacions fiscals. Però no treu cap perquè des del Col·legi i amb una vessant formativa, es vulgui donar certs coneixements per poder si més no entendre al comptable quan aquest ens parli de la seva feina.

Faig un breu esment a aquells que desenvolupen la seva feina en l'àmbit del treball per compte aliena. En aquests casos, si s'està treballant d'aquesta forma, només hi ha una via impositiva, l'IRPF. L'únic element discordant està en el tema de la qualificació que rebran els rendiments que la feina ens reporta.

Per una banda si estem en nòmina, aquests ingressos es configuraran com uns rendiments del treball. En canvi si es tracta d'una facturació que fem a la nostra empresa, o el cobrament d'uns serveis professionals en exclusiva en el marc d'una relació laboral, llavors aquests ingressos poden ser qualificats com a rendiments per activitats professionals.

Però anant al tema central d'aquest document, els professional per compte propi. Ens enfrontem a varis impostos que poden ser objecte d'aplicació, o dels quals podem ser subjectes passius (usant terminologia pròpia del sector).

- IRPF (impost sobre les persones físiques)
- IS (impost de societats)
- IVA (impost sobre el valor afegit)

Certament aquesta enumeració no indica que s'hagin de pagar tots aquests impostos, però cal fer esment a tots ells. El més conegut per tot és l'IRPF, aquest pot ser el vehicle a través del qual pugueu tributar/declarar la vostra activitat professional. Però hi haurà certs condicionants, en tant quan el sistema de càlcul dels vostres rendiments, el que la llei anomena sistema d'estimació.

Són tres:

- estimació directa normal: hi estan acollits tots els professionals excepte que hagin escollits el sistema d'estimació objectiva o estimació simplificada. S'aplicarà sempre que l'import de la xifra de negocis superi els 600.000 euros. Entenent per xifra de negocis:
 - o ingressos: ventes i prestació de serveis, autoconsum i subvencions
 - o despeses: subministraments, consum d'existències, personal, reparació i conservació, arrendaments, amortitzacions,...
- estimació directa simplificada: que no estiguin acollits al règim d'estimació objectiva. Xifra de negocis inferior a 600.000 euros. S'aplicarà la normativa de l'IS per al càlcul dels rendiments.
- Estimació objectiva: Xifra de negocis inferior a 450.000 euros (rendiments íntegres). S'han d'incloure volum de compres, béns, serveis, i excloure les adquisicions d'immobilitzat que no superin els 300.000 euros. I s'ha de mirar que aquestes activitats no estiguin ja sotmeses de forma total o parcial a la normativa fora de l'àmbit de l'IRPF. Els càlculs es fan a través dels mòduls i unitats empleades de cada mòdul. És a dir, els reglaments estableixen un llistat d'elements i activitats, i fixen un preu per a cada unitat empleada.

L'IRPF és un impost de caràcter estatal i autonòmic.

L' IS (impost de societats) és l'equivalent a l'IRPF però per a persones jurídiques, és a dir, per a persones que actuen en el tràfic mercantil sota el nom d'una empresa sota forma societària.

Aquest impost hi estan obligats a declarar totes aquelles entitats independentment de la seva forma i de la seva activitat o inactivitat .En aquest cas s'ha de diferenciar entre l'obligació de pagar i de declarar. La llei específica que no cal ni tal sols declarar aquelles societats que no tinguin una xifra de volums superior a 100.00 euros. I els elements tributats per a aquest impost no cal tributar-los posteriorment per IRPF. Aquest impost és de titularitat autonòmica. Per tant cada comunitat autònoma pot decidir aplicar-lo o no.

Tot aquests impostos tenen un període impositiu d'un any. És a dir, que es comptabilitza l'activitat que es fa durant l'any natural de gener a desembre. I es té fins al primer trimestre del següent any (per regla general, però cada impost té el seu calendari, és útil mirar el calendari fiscal que Agència Tributària) per declarar i regularitzar l'impost.

Per últim però no menys important, tenim l'IVA que a diferència dels impostos anteriors té un període impositiu (és a dir s'ha de posar el dia) de tres mesos. L'IVA també es diferencia en que és un impost indirecte que grava les transaccions comercials entre els professionals, però amb el dret de repercutir sobre els consumidors. És a dir el professional està obligat a pagar l'impost, però per fer-hi front el fa constar en el preu final que el consumidor ha de menester. A més aquells càrrecs per IVA que els seus proveïdors li repercuteixen se'ls pot deduir. I de la diferència entre l'IVA suportat i l'IVA que ha fet pagar als seus clients surt el balanç final cap a Hisenda. En tant quan surti un major IVA repercutit a clients, aquest serà l'import a pagar a Hisenda (amb les correccions que els reglaments indiquen), si l'IVA suportat és major, aquest se'ns retornarà no directament sinó que se'ns anirà deduït de les subsegüents tributacions per IVA.

Tot aquests impostos tenen una qüestió en comú i que afecta al dia a dia del professional i són les obligacions registrals i contables que aquestes comporten. El propi fet de ser empresari o "comerciant" ja obliga per llei a portar una documentació que s'ha de portar al dia i registrar-la en el Registre

mercantil. Però a part d'això s'han de tenir en compte que per poder dur a terme bé la tributació dels diferents impostos hem d'estar al dia respecte de:

- llibres de registre d'ingressos i despeses
- llibres de registre de béns d'inversió
- llibres de registre de fons i "suplidos"
- guardar i custodiar llibres de comptabilitat i les seves factures i documentació anàloga corresponents.

Tots aquests documents i el seu contingut està especificat en el codi de comerç, els seus articles 25 al 41, tots ells inserits en el capítol del CC acertadament titulat " de la contabilidad de los empresarios"

Una altre qüestió mes prosaica en un inici però transcendental és alhora d'omplir els formularis (models) de qualsevol d'aquests impostos és arribar a la casella corresponent a la identificació de l'activitat que portem a terme. L'INS (institut nacional d'estadística) té classificades totes les activitats professionals, aquesta classificació es fa segons es portin a terme les activitats com a empresa o com a persona física. En teoria hi hauria d'haver una correspondència entre aquestes dues "l·listes". Però a la vida no es pot tenir tot. En la llista d'activitats individuals hi ha la categoria específica de decorador, i en aquests cas, aquells que treballin per compte aliena no han de treballar sota una qualificació que no sigui la seva. Tot i que això també depèn del conveni que s'apliqui a cada empresa.

En el cas d'activitats dutes a terme per empreses (persones jurídiques) és on venen els problemes de trobar l'epígraf . Sota una mirada i interpretació pràctica, es pot considerar que la professió entra en l'epígraf de "altres activitats empresarials" (grup 74, subgrup 748, epígraf 7484) per una mera qüestió de que no hi ha res mes que s'ajusti més i aquesta categoria no deixa de funcionar com un calaix de sastre. D'altre banda, seguint un criteri sistemàtic, però provocant un greuge comparatiu en la imatge de la professió podem classificar l'activitat com a "acabat d'edificis i obres" (grup 45, subgrup 454).

En tot cas, tot aquests punts són qüestions a discutir amb l'assessor o gestor corresponent. No oblidem que cada empresa/ societat és un món, i per tant, des del Col·legi no podem pretendre donar una resposta i solució igual per a tothom. Serà cada assessor en el coneixement de la idiosincràsia concreta de cada empresa i la seva casuística que sabrà veure quina és la millor opció de cara a la tributació i a la classificació de l'empresa.